

IX Ka 258/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Rafał Sadowski

Sędziowie: S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

S.O. Barbara Plewińska

Protokolant st. sekr. sąd. Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Barbary Dryzner

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2015r.

sprawy **R. O.** oskarżonego z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 22 stycznia 2015 r., **sygn. akt II K 1491/14**

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 258/15

UZASADNIENIE

R. O. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 01 sierpnia 2014 r. około godz. 01.00 w T. przy ul. (...) z niestrzeżonego parkingu podziemnego działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma nieustalonymi współsprawcami dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla marki S. (...) o nr rej. (...) czym spowodował straty w kwocie 10.000 zł na szkodę R. K. przy czym zarzucanego czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 25 listopada 2008 r. do 14 stycznia 2010 r. części kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w B.z dnia 6 listopada 2007 r. w sprawie (...) za czyny z art. 291 § 1 kk,

- tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. w dniu 01 sierpnia 2014 r. około godz. 01.00 w T. przy ul. (...) z niestrzeżonego parkingu podziemnego działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma nieustalonymi współsprawcami dokonał zaboru w celu przywłaszczenia motocykla marki H. (...) o nr rej. (...) czym spowodował straty w kwocie 40.000 zł na szkodę S. K. przy czym zarzucanego czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 25 listopada 2008 r. do 14 stycznia 2010 r. części kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w B.z dnia 6 listopada 2007 r. w sprawie (...) za czyny z art. 291 § 1 kk,

- tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 22 stycznia 2015 roku (sygn. akt II K 1491/ 14):

I. oskarżonego R. O. uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych w akcie oskarżenia z tym ustaleniem, że stanowią jedno przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzył karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych :

1) kwoty 1.200,82 zł (jeden tysiąc dwieście złotych i osiemdziesiąt dwa grosze) na rzecz R. K.,

2) kwoty 15.140 zł (piętnaście tysięcy sto czterdzieści) złotych na rzecz S. K.,

III. zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych S. K. i R. K. kwoty po 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

IV. zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł oskarżony, zaskarżając powyższy wyrok**

w całości.

Zarzucając mu obrazę prawa materialnego oraz procesowego, poprzez określenie wartości należnego odszkodowania na podstawie niewiarygodnych obliczeń oraz nie przeprowadzenie na potwierdzenie tych wyliczeń przedstawionych przez pokrzywdzonych - dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy w tej kwestii.

W związku z powyższym wniósł on o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Wnosząc ponadto o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy do obliczenia wartości szkody.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy orzekł o utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Sąd odwoławczy nie podzielił poglądu skarżącego o dokonaniu przez Sąd Rejonowy obrazy prawa materialnego oraz prawa procesowego, które mogłyby mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Rejonowy postąpił prawidłowo zasądając na podstawie art. 46 § 1 kk wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych R. K. kwoty 1.200,82 zł, a na rzecz S. K. kwoty 15.140 zł tytułem naprawienia wyrządzonej szkody. Uzasadniając powyższe słusznie, że obowiązkiem oskarżonego jest nie tylko zwrot skradzionych przedmiotów w stanie pierwotnym, ale i - w przypadku ich uszkodzenia w wyniku popełnionego przestępstwa - wyrównanie poprzez zapłatę kwot stanowiących wartość koniecznych napraw.

W postępowaniu przed Sądem I instancji w/w kwoty zostały w sposób rzetelny i nie budzący wątpliwości wykazane przez pokrzywdzonych. Suma 15.140,00 zł na rzecz S. K. została udowodniona przedstawioną przez pokrzywdzonego profesjonalną wyceną szkody dotyczącą jego motocykla H. (...), dokonaną przez dealera tego typu pojazdów w Polsce (k.180). Natomiast drugi pokrzywdzony - R. K. przedstawił rachunek za poczynione naprawy u autoryzowanego dealera S., wynoszący 1.200,82 zł (k.181).

Co istotne, podczas rozprawy głównej oskarżony w żaden sposób nie kwestionował przedstawionych powyżej wartości napraw i nie wnosił w związku z tym o sporządzenie opinii biegłego – rzeczoznawcy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, czyli to że po pierwsze pokrzywdzeni wykazali podczas procesu stosowne dokumenty od specjalistów w dziedzinie naprawy takich maszyn potwierdzające owe należności, a po drugie brak wiarygodnie umotywowanego przez oskarżonego sprzeciwu wobec wysokości tych kwot, należało stwierdzić, że Sąd Rejonowy postąpił prawidłowo nie przeprowadzając dowodu z opinii biegłego, orzekając o wysokości odszkodowania jedynie w oparciu o dokumenty przedstawione przez oskarżycieli posiłkowych, z których okoliczność dotycząca wartości poczynionych szkód wynikała w sposób nie dający podstaw do zakwestionowania.

Warto dodać, że takie postępowanie jest zgodne z orzecznictwem Sądu Najwyższego, z którego wywieść można, iż w wypadkach przewidzianych w art. 193 § 1 zasięga się opinii, a więc organ procesowy jest zobowiązany zawsze do uczynić (SN II KK 331/06, Prok. i Pr. 2007, nr 10, poz. 14; SN V KK 486/05, LEX nr 193090), o ile bez wiadomości specjalnych nie można się obyć, gdyż określona okoliczność nie wynika z innych dowodów (SN I KR 9/85, OSNPG 1986, nr 1, poz. 3).

Poza tym, również w apelacji skarżący nie wykazał żadnych faktów, które mogłyby wzbudzić wątpliwości w przedmiocie żądanych tytułem naprawienia szkody kwot. Jedynie stwierdził on: „Sąd nie powołał rzeczoznawcy do obliczenia rzeczywistej szkody i wyznaczył mi odszkodowanie na podstawie niewiarygodnych obliczeń”, jednocześnie nie podając dlaczego uważa, iż wykazane wartości są zawyżone. W związku z czym, podobnie jak Sąd merita, Sąd Okręgowy nie powziął żadnych wątpliwości w tym zakresie, nie widząc także podstaw do przeprowadzenia wnioskowanego dowodu.

Jak wynika z powyższego oraz analizy akt sprawy, Sąd Okręgowy nie dopatrywał się żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku, dlatego zaskarżone orzeczenie w całości utrzymał w mocy.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd II instancji zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, uwzględniając że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe z uwagi na sytuację osobistą i majątkową, przez co wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu w całości obciążył Skarb Państwa.